

СВОБОДА

LIBERTY

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ РУССКОГО НАРОДА ВЪ АМЕРИЦѢ И ОРГАНЪ „РУССКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА“.

РѢКЪ V.

Мт. Кармель, Па. Четвергъ 11-го Лютого 1897.

Число 7.

Календарь.

11	Ч.	ТРЕХЪ СЯТИТЕЛЕВЪ
12	П.	Кира и Гопа бласребр.
13	С.	Трифона муч.
14	П.	МЫТАРЕВА. СТРЕГ. ГОСН.
15	П.	Симеона и Анны
16	П.	Исидора
17	С.	Агафьи муч.

Змѣстѣ.

Вѣдъ Редакціи. — Пару словъ о 9 ч. „Прав. Ам. Вѣстника“ и мисіи православноі Русинами. — Вѣсти изъ старого краю. — Повинки. — (Справы работничіи. — Фейлетонъ: Мой сонъ. — День работчій. — Оголошенія.

Вѣдъ Редакціи

Замовляйте, читайте и платите за „Свободу“. На цѣлый рѣкъ всего

два доллара,

а газета велика есть що почитати. Въ Недѣлю по Сл. Божій — по работѣ въ будній дни — сѣдай за столъ и читай „Свободу“ — а якъ перечитаешь, то зайди на почту — выпиши на money order \$2 — и водберешь собѣ друге число тай зновъ будешь мати що почитати!

Пару словъ о 9 ч. „Прав. Ам. Вѣстника“ и мисіи православноі Русинами.

Мы споминали вже не разъ коротко о томъ, що въ Нью-Йорку выходить „Православный Американскій Вѣстникъ“, споминали и о подвигахъ тутешной православной мисіи взагалъ, нынѣ однакъ скажемъ о томъ, всемъ троха больше, такъ якъ примуше насъ до того не лишъ фактъ переходу одной части Олфордскихъ людей зъ свѣа. Гр. Грушкою на православіе, але такожъ и те, що православній водцѣ посредствомъ своихъ газетки и брошурокъ зачинають насъ безъ причины кусати.

КУПУЙТЕ КАЛЕНДАРЬ „СОЮЗА“, БО ВЖЕ МАЛО МАЕМО НА СКЛАДѢ.

Каждый письменный Русинъ въ Америцѣ повиненъ мати въ хатѣ ту прекрасну книжку. Послушайте, що кажутъ наши люди зъ старого краю про нашъ Календарь, а будете бачити, чѣмъ варто его купити:

„Зоря“ — одинока руска газета літературна зъ образками въ Галичинѣ такъ пише: „Въ Мт. Carmel, Pa. появили ся коштомъ „Союза“ Першій Руско-Американскій Календарь, который въ порядкованъ Несторъ Дмитровъ. Часть информации не така вправдѣ богата якъ въ нашихъ галицкихъ и буковинскихъ календаряхъ, за тежъ зновъ часть літературно-наукова зъ огляду на рѣзномодность матеріалу дуже цѣкавого и подана способомъ вельми приступнымъ, значно перевыше насъ подобній публикации. Нѣхто певно не пожалуе, коли придбае собѣ той Календарь“. — Такъ водзываетъ ся найповѣрчивѣша газета літературна про нашъ Календарь, а она вже на книжкахъ добре розумѣе ся.

Купуйте поки еще маемо на складѣ. Всего на всего коштуе 55 цнт. вже зъ пересылкою почтовою. — Пишите на адресъ:

Rev. Nestor Dmytriw
Mt. CARMEL, PA.

Сказати правду, ще до недавна тримали мы Епископа Николая и взагалъ интеллигентныхъ водцѣвъ православія въ Америцѣ за джентельменовъ, що стоятъ невровнано выше водъ звычайныхъ „вандровныхъ апостоловъ“, которыхъ такъ добре схарактеризувавъ гр. Лелюва. Причиною того було ихъ становище, писемъ Епископа Николая до редакцій „Свободы“ и „Ам. Р. Вѣстника“, а наковѣць и понятіе яке мы звыкли мати о людяхъ, що звать себе интеллигентными.

Тимчасомъ перекоуемось що разъ больше, що погляды нашъ були невѣрніи, та що православніи мисіонеры не выключючи и Епископа Николая, готовы

навѣтъ лаяться и перекручивать факты, або и говорить неправду, чтобы лишь своей цѣли досягнути.

Тяжкій то закладъ, котрый мы тымъ добродѣямъ зробили, але не безпідставный. И такъ въ 9. числѣ „Прав. Ам. Вѣстника“ помѣщено „Архипастырское Посланіе Епископа Николая“ до Олфорджанъ, въ котромъ мѣжъ иншими каже вонъ такъ: „Не есть-ли, поэтому, вся унія попросту обманъ, или какъ вы выражаетесь — „цыганство“? Да, это „цыганство“, — и ничего болѣе“. Чижъ се не лайка? Або въ Архипастырскомъ Посланіи Епископа Николая до священника и прихожанъ въ Бриджпортъ (гляди „Тридцать рѣчей и

три посланія Преосв. Николая“, Нью-Йоркъ 1896, страницъ 90) читаемо такъ: „Враги православія придумали такъ называемую унію, на погибель русскому народу. Да, это было дѣло Божіе, а по истинѣ сатанинское“ — значить чортовское. И такъ рѣчи пише не який простый человекъ, але человекъ интеллигентный, та ще до того голова православія въ Америцѣ, самъ Епископъ! Если жъ такъ о уніи друкуютъ публично самъ Епископъ, то она цыганство, та вѣра чортовская, що доперва говорить вонъ въ бесѣдахъ зъ нашими людьми? Посля выше наведенного, можна сподѣватись, що по-тиху говорить ся такъ рѣчи, которыхъ навѣтъ друкуютъ годѣ. По примѣру Епископа идутъ разумѣе ся и другіи меншии рыбы, священники, та вандровніи Апостолы. Справдѣ незгортній способъ пропагованія своей вѣры, але негортній человекъ не то столько на такомъ высокомъ становищи и зъ хрестами на грудяхъ, але и звычайного, простого человекъ, въ котрого е здоровый разумъ.

Мы певніи, що мало найшовъ бы ся где человекъ, що называвъ бы другу вѣру хочъ лютеранскую, жидовскую, або иншу яку, вѣрою чортовскою, або цыганствомъ, — та православному, Епископови все вольно. — Рѣвножъ и поперекучованныхъ фактовъ, або и очевидно неправды найшлось бы богато въ публикаціяхъ правосл. мисіи, еслибъ только кто хотѣвъ за ними шукати. Ось возьмѣмъ примѣромъ зновъ то самое „Арх. Посланіе“ въ 9 числа „Прав. Ам. Вѣстника“, а на стор. 152 знайдемъ такъ: „Слышало и языкъ родной въ бого-

служеніи отнимаютъ, (нѣбы то въ старомъ краю) замѣняя его мадырскимъ въ Венгрии и латинскимъ или польскимъ въ Галичинѣ!“ — Що до мадырщины, то оно въ части правда, але що до Галичины, то вже зовсѣмъ нѣ. Въ Галичинѣ нѣхто абсолютно доси не запровадиль въ уніатске богослуженіе латинского языка, а польского навѣтъ не мѣгъ, бо якъ звѣсно Поляки саміи не мають богослуженія на польскомъ, але на латинскомъ языкѣ.

На мадырщинѣ, правда, правлять где-негде по мадырски богослуженія, а проповѣди ще частѣе по мадырски говорятъ, але сему не винна унія. Въ числѣ 3-мъ „Амер. Русск. Вѣстника“ читаемо, що Папа выславъ письмо до всехъ греко и римо католіцкихъ епископовъ на Угорщинѣ, въ котромъ протестуетъ противъ того, чтобы греко-католики уживали въ богослуженіяхъ мадырского языка, а навѣтъ жадае знищенія мадырскихъ богослуженныхъ книгъ. Правлять по мадырски богослуженія змадырцеными Русинами, що и слова по мадырски не розумѣють; та Русины тыхъ змадырщили не унія, а рядъ мадырскій, подобно якъ въ Россіи московиты рядъ російскій малоросѣвъ-украинцевъ, заводячи по школахъ, урядкахъ и взагалъ всюду языкъ російскій, та не позволяючи имъ писати и выдавати книжкоу по своему. — Проповѣди-жъ говорятъ по мадырски зъ часта тѣ переквнички зъ уніатскихъ, русскихъ священниковъ на Угорщинѣ, що хотять приподобатись урядами, подобно якъ и нашъ денекотрій малорусскій православный поны въ Россіи, говорятъ про-

повѣди по російски, а на Буковинѣ по румуньски, хотий народъ тыхъ языковъ не розумѣе.

Въ тыхъ самахъ Арх. Посланіяхъ пару стрѣчокъ низше находимо ще такую грубу ложь: „Теперь семинаріи забрали іезуиты въ свои руки и воспитываютъ русскихъ священниковъ уже совсѣмъ по латинскому, такъ что выходятъ оттуда священники, совершенно уже не похожіе на прежнихъ уніатскихъ священниковъ, а настоящіе латинскіе ксендзы“. О томъ то вже и говорить шкода. Мы бы лишь порадили Епископу Николаю, чтобы вонъ бодай на той часъ, коли пише цѣль о друку, постаралъ ся лѣпше розвѣдати про справы о котрыхъ пише, бо иначе неодиень нашъ человекъ, цѣкавый чи все то правда — напише до краю, позвѣдае — а що тогда буде? Мабуть подумаетъ, якъ той цыганъ: Ого! нема вже правды на свѣтѣ, только во мнѣ и въ Бозѣ троха, коли навѣтъ православный Епископъ неправду пише.

Наколи стали мы вже оглядати те нещасливое 9 ч. „Прав. Ам. Вѣстника“ то подемъ вже и дальше, а побачимъ, що Ел. Николай навѣтъ въ пророка любитъ часомъ забавитись. Говорачи примѣромъ о „Союзѣ“ и „Соединеніи“ каже, что они цезнуютъ якъ банька зъ мыла. Ой! Преосвященный Отче! Не такъ то оно буде скоро. Организациі тѣ створивъ народъ своимъ кроваво запровадженными центами, та побудовавъ десятки церквъ, коли Вы сидѣли ще въ С. Франциско и споминаю о Васѣ не було. Вы приішли на готове и лестнымъ словомъ засѣяли мѣжъ народомъ сѣмя незгоды. Але не

бойтесь, народъ той все перенесетъ, якъ перенѣтъ вже неоднократно оучившись пойдете своею дорогою. А порѣвнане баньки мыльной далось бы скорше до Васѣ приложити и до православной мисіи въ Америцѣ, котра если бы не рублѣ російского правительства, що Вы саміи кажете („Пр. Ам. Вѣстникъ“ стор. 153, 154) певно не довго потрѣвалабы. Вартобъ знати ще и то Вамъ та всѣй Вашой православной мисіи, що все що тутъ видите въ Америцѣ створивъ своего тяжкою працею нашъ „калакутскій“, якъ Вы его звете, або хахлакскій народъ самъ, коли противно Вашей православной, которыхъ на тысячѣ рахуете не створили доси нѣчого, а во всемъ чають рублѣвъ російского правительства, та читають на готовѣ вже церкви побудованіи за „калакутскій“ центы. Хтожъ теперь мысляна банька? Не хай бы правительство російске лишь оденъ мѣсяць не дало рублѣвъ на Вашу мисію и Вы пропадѣте зъ лица земли. — До цѣкавыхъ рѣчей въ згаданомъ числѣ „Пр. Ам. Вѣстника“ належитъ ще и се, що Ел. Николай розпорядивъ чтобы брошурку „Гдѣ искати (гладати) правду?“ перевести на словенскій языкъ, на его кошты выдруковать и розослать дармо всемъ хто того буде жадати. Брошурка та, котру Ел. Николай зветъ „хорошою книжкою“ есть „руководящимъ“ О. Т. о. т. а, котрый мабуть стыдае ся навѣтъ на нѣй подписати, а помимо того, що друкуютъ еѣ въ одной зъ нью-йоркскихъ жидовскихъ друкаренъ, кизавъ для лѣпшого туманен людей написати на верху что она друквана въ Вѣднѣ

(Продовженіе на другой сторѣ).

МОЙ СОНЪ. *)

ПИСАВЪ
ОРЕСТЪ БЕРЕЩАНИНЪ.

(Дальше).

Я вставъ скоро, и скоро только почувъ, что я вже покѣйникъ, такъ тымъ утѣшивъ ся, що зъ надмѣрной радости скоренко наляль двѣ чарки, тай подавъ одну мому проводничикови. А хлопчина и не водмавливъ ся, вонъ скоро, зъ деякою навѣтъ вправою, перевернувъ чарку, закусьвъ кавалкомъ торта, та ще и подякувавъ менѣ любенко.

— Такъ у васъ, на тамтѣмъ свѣтѣ, такожъ не цурають ся снухи? — спытавъ я мого товарища.

— Та оно властиво не вольно пити. — але якъ трафитъ ся нагода и нѣхто не бачитъ, такъ чому....

— Слава Богу! — подумавъ я и веселый уже надягнувъ скоренко оберокъ, насунувъ кучму на голову и мы вышлѣли на двѣр. Ледви мы минули нашъ будынокъ господарскій, якъ почали помалу подносити ся въ гору, чимъ разъ выше и выше. Менѣ така воздушна подорожъ дуже подобала ся, — я бачивъ зъ горы цѣле наше село, неначе на долоніи, я чувъ и рѣзномодныи колады, якы подносили ся неначе разомъ зъ нами такожъ все выше и выше, неначе справдѣ ажъ подъ само престолъ Бога неба и земли... Але наразъ прійшло менѣ на гадку, де мене поведе сей маленький хлопчина, — може лише до чистилища, або може впросто до пекла.

И менѣ ажъ мурашки по спинѣ, — отъ требамъ скорше спытати ся, доки ще часть и чмхнуты назадъ на землю, хоть и якъ тамъ тяжело було менѣ жити.

— А де ты мене поводишь, мой дитинко дорога? — пытавъ я дуже чемненько хлопчика.

— А де-жъ бы, козаче, якъ не просто до неба, — и то навѣтъ до сего красшого, лучшого неба, куды лише выбраніи приходять.

Менѣ неначе камѣнь зъ грудий спавъ: „Фѣ!“ засвиствавъ я собѣ, „ади, а я думавъ собѣ на земли, що зъ мене не абы який грѣшникъ. Такъ видко, може въ небѣ далеко больше гуманній и вырозумѣлій на блуды и промахи молодецъ, якъ у насъ на земли. Ехъ, коли бы я се бувъ скорше знавъ, я бы ще не такъ бувъ собѣ на земли положивъ! Такъ щожъ, за-позно вертати назадъ, коли я вже мертвецъ....

Запеченившись, что я не абы який угодинокъ я знова ставъ думать про мою любовь та про мою дорогу кумпанію, что на земли лишила ся. Щожъ я тамъ въ небѣ безъ нихъ и робити буду... нѣ зъ кимъ нѣ побалакать сердечнѣ, нѣ зъ кимъ п чарки выпити. И я знова почавъ дивити ся на долъ на землю, чи бы якъ ще не вернути назадъ тамтуды. Маленькій хлопчина зауважавъ се певно, бо наразъ спытавъ мене здивованныи: — Ты, козаче, и не тѣшишь ся видко дуже, что йдешь просто до неба; видко тобѣ все такъ чоросѣ жалко покидати тамтой свѣтъ....

— А справдѣ, братчику, ты врадавъ мою думку, — якъ полиппивъ тамъ моихъ приятельвъ дорогихъ, что ихъ такъ дуже кохавъ, что безъ нихъ и въ небѣ менѣ жити не буде — говоривъ я жалѣннымъ голосомъ, але про свою

любовку замовчавъ, бо и не знавъ добре, чи угодинокъ божому про такіи рѣчи и думати выпадае, чи нѣ.

— А котрій-жъ ты твои приятель, козаче?

Я называвъ ихъ по именамъ.

— Такъ коли се ты, что ты ихъ называвъ, то и не бануй за ними, за хвилю побачишь ихъ всехъ, они же передъ тобою померли.

Я трохи не поцѣлувавъ хлопчика, почувши сую радѣнюю вѣсть. — А що-жъ они роблятъ въ небѣ? — пытаю ся хлопчика.

— А что-жъ бы? Те самое что и на земли, — чимъ тамъ буди, тымъ самымъ и тутъ суть и тымъ вѣчно будутъ.

Я и вѣры не хотѣвъ яти словамъ хлопца. — Та хпба въ небѣ такожъ е уряды, де бы помершій урядники працювали?

— А ты якъ гадавъ? Каждый святой и е шефомъ своего департамента и має подъ собою чѣ больше урядничковъ, якъ на земли, бо и людей у насъ, якъ самъ добре знаешь, безъ порѣвнанія больше, якъ у васъ.

— А кто-жъ е шефомъ моихъ приятельвъ? — пытавъ я ще мого хлопчика.

— Твои приятель, козаче, саміи дуже здѣбныи и працюють урядники, тому и придѣлено ихъ до департамента першого, а шефомъ ихъ е св. Петро.

— Я неначе и самъ погордѣйшавъ, почувши такъ гарный похвалы на мою кумпанію, лихихъ, нѣжде правды дѣти, на земли — хто знае — чи бувъ бы и дочекавъ ся коли. Ахъ, кобы ще и мене дали тамъ въ небѣ подъ того самого шефа! И я попросивъ о те мого хлопчика. Вонъ обѣцявъ менѣ дуже радо свою протекцію и я заспо-

коеный шовъ уже гордый и веселый поручъ маленького хлопца, та бажавъ собѣ лише, чтобы чимъ скорше вже достати ся до неба, до своей кумпаніи. Въ концѣ мы оинили ся передъ першимъ будничкомъ небеснымъ. Я глянувъ на тѣ людю и перечитавъ, что се финансовая дирекція для тыхъ краѣвъ, у которыхъ помершій належалъ св. Петра.

— Я тебе попровожу по всехъ бюрахъ, и належать до св. Петра; але кого тамъ и не бачишь, не займай его нѣ словечкомъ одинъ Въ небѣ всяка балачка подчасъ годящъ урвыхъ строго заборонена.

Я кивнувъ головою и мы вошли до шого бюро, что носило напѣс: „Бюро прѣяльве и персональное.“ Я глинувъ очы перше бюро и трохи не крикнувъ зъ радѣ. На выгѣдномъ фотели зъ довгимъ цыгаръ устахъ сидѣвъ собѣ мой цырый приятель, еской кумпаніи, — на лѣвой сторонѣ хустка водъ носа, не дуже то и чпета, на вой пушка зъ тютюномъ, а на верху на тарѣлка зъ горячими ковбасками, хреномъ е кою. На столѣ повно, грубымъ шпатель рѣвизанныхъ актовъ, зовсѣмъ такъ, якъ фземли бузало у мого приятеля. Вонъ глѣ на мене тужнымъ, умучеными очима и, показуя на стосы актовъ, махнувъ лише розпучаи рукою. Менѣ жалко стало мого приятеля и скоро перейшли прочій бюры, не побачивши моего знакомого.

Теперь поведу тебе до суду — гомъ менѣ малый хлопчина. Небавомъ увойшли до великой салы, де саме водбувала ся розправа. За столомъ сидѣли поважніи суди

*) Передрукъ зъ „Буковинца“.

(Продовження з сторони першої)

„SVOBODA“

(LIBERTY.)

Weekly Paper.

The only Russian political Newspaper published in this Country; circulating in all parts of the United States and Canada, wherever the Russian language is spoken.

Published at Mt. CARMEL, PA. of each week by the „SVOBODA“ Publishing Co.

ADVERTISING RATES:

One inch per annum...\$ 20.00
 „ „ Six months 12.00
 „ „ tree „ 7.00

All communications should be addressed to:

„Svoboda“

PRINTING OFFICE

Mt. CARMEL, PA.
 P. O. Box 13.

Предплата річна2.00
 До старого краю..... 3.00

Всі дописи і гроші про-
 симо высылати під адресу:

To „SVOBODA“

PRINTING OFFICE

P. O. Box 13. — Mt. CARMEL, PA.

Наша газета виходить по-
 тиждів в Четверг.

Entered the post office at
 Mt. Carmel, Pa. as second
 class mail matter.

УВАГА.

Хотят приступити до „Со-
 юза“ най посылають вступ-
 не і місячне до касієра.

Mr. George Chylak
 OLVRHANT, PA.

И уведомити секретара
 под адресою.

Rev. N. Stefanowicz
 715 Casson str.
 S. S. PITTSBURG, PA.

Друкарня „Свободы“

вы-
 готовляет дуже точно, скоро
 и дешево всякі рѣчи, як:
 тикеты на балъ, выгравки;
 статута для Братствъ; во-
 дозвы, листы и въ загалъ
 всякі рѣчи входячі въ кругъ
 дѣлания друкарнѣ, въ мо-
 вахъ: руской, польской и
 словацкой.

ВѢСТИ ИЗЪ СТАРОГО КРАЮ.

Дописъ зъ Русн Галицкои
 8. января 1897.

„Коляда“ зъ Америкн.

У насъ теперь свята! Свят-
 куемо въ великой русской
 роднѣ, забываемо на нашѣ
 пустѣй сварки и згадуемо
 Того, що яко Иисусъ Хри-
 стосъ Спаситель терпѣвъ за
 правду п кривду людскую
 тай въ той борбѣ противъ
 насильства и брутальной
 силы наложивъ власнымъ
 житемъ... Въ такую хвили-
 стрѣчаемо любой даруно-
 чокъ водъ нашихъ братовъ
 зъ свободной американской
 землѣ. Мы достали до ста-
 рого краю Ватъ прегарный
 „Календаръ руско-амерп-
 канскій“. Зрадѣли и старѣ-
 й молодой, любуютъ ся сею
 гарною книжкою, рвутъ ся
 прочитати еѣ... Зъ вѣхъ
 рускихъ календаровъ на
 1897 рокѣ е безъ нѣякого
 сумѣву американскій ка-
 лендаръ найлѣпшій и вый-
 шовъ въ найкраснѣмъ вы-
 даню. Передъ нимъ никнутъ
 календарѣ „Просвѣты“
 „Общества им. Качковско-
 го“ (сей тымъ разомъ таки
 дуже слабый — прим.
 коресп.), черноведскій пра-
 вославный „Руской Бесѣдѣ“,
 Ставропигійского Институ-
 та у Львовѣ, руского „Со-
 кола“ (маленька книжочка)
 и т. д. Всѣ газеты дуже
 похвалили Ватъ Календаръ,
 а наибольше литературна
 газета „Зоря“ и черновецка
 „Буковина“. Мусѣли, що
 правда, похвалили его та-
 кожъ „Дѣло“ и „Галича-
 нинѣ“, але зъ по-за той
 похвалы вылазитъ злѣсть за
 то, що американскій кален-
 даръ лѣпшій водъ календа-
 ровъ „Просвѣты“ и Общес-
 тва Качковского. Нѣчо собѣ
 зъ того не робѣтъ, лишь
 купуйте вѣ де хто жѣ, у
 насъ сила подѣ межѣ лю-
 дей. Се буде найлѣпша на-
 города для тыхъ людей, що
 выдали, а заразомъ буде
 найкрасна заохота на слѣ-
 дующій разъ... Честь и сла-
 ва американскимъ Русинамъ
 за такую гарну „коляду“ для
 руского народу!

(Конецъ буде.)

Купуйте книжки!

Въ редакціи „Свободы“
 можна достати слѣдующі
 книжки:

Якъ чортъ заслуживъ жу-
 сника хлѣба. Цѣна 10 цт.

Образки зъ Америки
 написавъ Бузько. Цѣна 10 цт.

Народный рухъ Австро-
 Угорскихъ Русиновъ Ч. I.
 написавъ М. Павлякъ. Цѣна 15 цт.

Въ редакціи „Свободы“ мо-
 жуть достати Всч. ОО.
 Духовнѣ по 1 цт. за
 егземпляръ:

- 1) Extractus matriculae copulatorum,
- 2) Extractus matriculae baptisatorum,
- 3) Extractus matriculae defunctorum.

выборѣвъ до Вѣдн. Органи-
 заціи майже не було и лишь
 та причинаю неудачѣ, бо
 де була організація, тамъ
 выиграли справу Русины.
 Побѣдили Русины въ Стрию
 (руска листа 143 голосовъ,
 польска шось 50), въ Рого-
 тинѣ (Русины 172, Поляки
 34 голосовъ), по части въ
 Дрогобычѣ, де проворный
 посолъ Охримовичъ (вонъ
 зъ политики жѣ, тому такъ
 спекуле) зробивъ листу
 „компромисову“, вконецъ по-
 части въ Сяноку, що е болѣ-
 ше заслугою хлопѣвъ-Мазу-
 ровъ, якъ тамошнихъ дра-
 тивыхъ „рутенцѣвъ“. Пе-
 репали Русины середъ тяж-
 кой борбы у Львовѣ; але
 вже самъ фактъ борбы свѣд-
 чить дуже користою о дѣ-
 яльности львовской „Се-
 лянской Рады“, де е голо-
 вою молодой разумный о.
 Горнякъ зъ Винникъ. Стра-
 тили Русины Гусятинѣ
 (достали 40 голосовъ про-
 тивъ 140), нема тамъ свѣт-
 скихъ людей, а тамошними
 понами хибя гармату наби-
 ти. Въ Перемышлянѣхъ
 выбрали собѣ хлопѣ двоухъ
 дѣдичѣвъ (тѣ певно имъ
 помогутъ тогды якъ ракъ
 свисне), двоухъ отцѣвъ ду-
 ховныхъ и сѣмъ хлопѣвъ, зъ
 котрыхъ лишь деякі (прим.
 Сѣкорскій зъ Бѣлки) наші
 тверді люди. Въ Товмачѣ,
 дуже добромъ и чисто рус-
 комъ повѣтъ, выпили въ
 большій части польскій за-
 ушники, лишь всего три
 порядочнѣ попы-патріоты.
 Въ Подгайцѣхъ збили Ру-
 синѣвъ дуже поганю, зъ
 рускихъ кандидатѣвъ перей-
 шли всего на всего 2 отцѣ
 духовнѣ, але и зъ нихъ
 бувъ одинъ тажъ канди-
 датомъ Поляковъ, тому мала
 надѣя на того „рогзяднего
 Rusina“. Въ Чортковѣ
 перепали Русины, вышли
 лишь три рускі кандидаты,
 зъ тыхъ одинъ вѣспольный
 (о. Михалевицъ зъ Бѣлобож-
 ницѣ) и два (о. Гордѣв-
 скій зъ Пшанковецъ и хлопъ
 Борисѣевичъ Францѣ) ажъ
 притѣсненіемъ выборовъ. Про-
 тѣ рускі повѣты нема же
 звѣстки, але вже зъ того
 видно, що тамъ зле, бо якъ
 лишь троха добре, то нашъ
 Русинъ сейчасъ пише скрозъ
 и величае себе по-подъ не-
 беса. Рѣвночасно були и на
 Мазурахъ въ троухъ повѣ-
 тахъ выборы. Завдяки силь-
 ной організації побѣдили
 хлопѣ кандидаты Stonic-
 tw-a ludow-ого въ Вѣличѣ,

Бжеску и въ Бжозовѣ. Якъ
 бачите, то Русины достали
 по скорѣ зъ вынитокомъ дуж-
 же немногихъ повѣтовъ.
 Власне въ той самъ чаеъ
 рускій оппозиціонисты „сѣ-
 пали ся“ зъ Барвѣншукими
 въ Товариствѣ им. Шевчен-
 ка. Зъ той борбы нема для
 нѣякого хѣсна, навѣтъ „Дѣ-
 лу“ не здала ся цѣла коме-
 дія, хочъ бы на подшвы
 для екепедитора. „Дѣло“
 впрочѣмъ буде печатати ся
 за танній грошъ въ Ставро-
 пігнѣ. А втратила руска
 справа, наша народна полі-
 тика въ ту саму хвили
 впливъ на справы якихъ 10
 рускихъ повѣтовъ. Я писавъ
 лишь про выборы зъ сель-
 скихъ громад (села дають
 10—12 радныхъ повѣто-
 выхъ), бо мѣста (3—4 рад-
 ныхъ) и обшарнакѣ-дѣдачѣ
 (10—12) дають все шляхоц-
 кихъ або жидѣвскихъ рад-
 ныхъ. Правду казавъ одинъ
 зъдобный человекъ, що де
 чортъ самъ не може, тамъ
 „рутенского“ политика
 пошле...

Выборы до рады державной.

Выборы до Вѣднѣ вже
 передъ дверми. Парламентъ
 ще лишь бюджетъ (рахунки)
 на слѣдующій рокъ ухва-
 литъ, тай розойдутъ ся по-
 сле зовѣмъ; по перебутокъ
 шести рокахъ цѣсаръ роз-
 вяже его. Поляки вже на
 добре ладять ся до выборовъ.
 Польскій шляхтичъ скупавъ
 нували ся зъ жидами (въ
 бѣдѣ шляхтичъ все иде до
 жиды!) и завязали польскій
 головной комитетъ подъ пре-
 зидентурою графа Войтка
 Дѣдушицко зъ Сзуполя.
 Той комитетъ дѣлитъ ся на
 двѣ секціи, для захѣдной и
 вѣсѣдной Галичины. Мнѣ-
 шой осени зѣзѣдѣвъ ся той
 комитетъ у Львовѣ, а не-
 давно въ Краковѣ, тамъ въ
 Краковѣ бувъ тажъ жидъ-
 кагалникъ д-ръ Лейба Го-
 ровицъ. Шляхтичъ дуже бо-
 ятъ сѣ Мазурѣвъ, бо тѣ та-
 кожъ не сплитъ и послѣдній
 вѣсти доносятъ, що обѣ
 досѣ собѣ ворожій органи-
 заціи хлопѣвъ польскихъ
 „Stronnictwo ludowe“ (про-
 водирѣ д-ръ К. Леваковский,
 радикаль Станіславскій, послы
 Вуйцикъ и Войко) та „Zwią-
 zek chłopski“ (проводирѣ
 брата Поточки и Жардецкий)
 погодили ся до вѣспольной
 борбы. Въ додатку кс. Сто-
 яловскій тажъ зробивъ
 свое. Всѣ они разомъ выд-
 рутъ шляхтичамъ зовѣмъ
 певно кѣлька мандатовъ на

Мазуричѣ. Ось чому папы
 кличуть на помѣчь жидѣвъ!
 Жиды зъ своимъ кагаломъ
 и безвѣдлымъ послухомъ
 для рабѣновъ мають стати
 шляхоцкими агитаторами по
 селахъ. А жидѣвъ все одно,
 хто лѣпше заплатитъ за фа-
 тигу, то и за тымъ буде
 агитувати. Дуже чесна кум-
 панія, анѣ слова!...

Такъ само наважукъ ся
 шляхтичѣ на руску вѣсѣд-
 ну часть своего краю. Зда-
 ся будуть тутъ хотѣли водъ-
 бити страты на Мазуричѣ.
 То-жъ то будуть въ работѣ
 дреглѣ, ковбасы и шнапсѣ!
 Арешты и кары грошей
 перемѣнять ся въ хлѣбъ на-
 сушный. Редакторъ „Гро-
 мадского Голосу“ п. Семенъ
 Вітѣкъ вже сидитъ въ Пе-
 ремышлѣ въ слѣдѣчѣй вѣз-
 ници, а кѣлька ще за нимъ
 поманируе до „Ивановъ ха-
 ты“. Про рускій комитетъ
 якосъ не чувати, хочъ на
 своей конвенціи выбрали
 отцѣ духовнѣ 30 комитето-
 выхъ. Певно собѣ патріоты
 поважно шепчуть до уха,
 надувають ся и покивають
 головами тай водѣражають
 ся, а комитетъ прїѣде ажъ
 тогды якъ вже за пѣзно бу-
 де. Правдоподобно завяже
 львовска „Народна Рада“
 (партия Романчука) и льво-
 вска „Русская Рада“ (москво-
 филы) вѣспольный головной
 комитетъ вразѣ зъ тымъ 30
 отцами духовными. Довѣ-
 ду ся зъ дуже достовѣр-
 ного жерела, що польскій
 комитетъ шляхоцкій (такъ
 мавъ заявити графъ Дѣду-
 шницкій) противъ 15 рускихъ
 кандидатѣвъ (певно Бар-
 вѣншукѣвъ) въ IV. (сель-
 ской) и V. (загалной) куріи
 не буде ставляти своихъ
 кандидатѣвъ. Навѣтъ ка-
 жуть внишъ, що зъ того чис-
 ла буде три рускі радика-
 лы. За такую цѣну водѣкали
 ся они звязи зъ москвофи-
 лами. Анѣ слова, було бы
 се дуже гарно и користо,
 если бы такъ разумный чѣ-
 ловѣкъ якъ д-ръ Иванъ
 Франко або гегай бы д-ръ
 Теофиль Окуневскій (хочъ
 вже не такъ) достали ся до
 Рады державной вмѣсто та-
 кихъ идѣтовъ якъ Охримо-
 вичъ або Мандичевскій. Але
 въ такую поганю умову чо-
 го-сь ажъ страшно повѣрити.
 Наші москвофилы за себе
 дуже побоюють ся, бо всѣ
 до одного перепали при
 послѣднихъ выборахъ сой-
 мовыхъ, длитого шукають
 зиску въ спѣлцѣ зъ народо-

вѣми-Романчукѣстами. Рус-
 кій радикалы поставлять
 своихъ окремыхъ кандида-
 товъ. Такъ само Барвѣн-
 скій повысуае зновъ якихъ
 10—15 мамелюковъ, котрі
 потѣмъ дурно посмроджу-
 ютъ въ парламентѣ и певно
 ему самому за нихъ вѣстыдѣ.

Емиграція.

За рухъ емиграційный те-
 перъ якосъ мало чути. А то
 здае ся длитого, що нема
 вже бесплатного перевозу
 черезъ море до Бразиліи.
 Ще больше водѣстрахуєтъ
 нашихъ людей оповѣдан-
 тыхъ, котрі ледви живѣ
 повѣткали зъ бразилійского
 села. Деякі втратили все,
 сила небожикѣвъ спочили
 въ бразилійской землѣсномъ
 вѣчнѣмъ, а повернувші сто-
 ятъ голоручъ безъ хлѣба и
 безъ крейцера. Треба знати,
 що богато замѣжныхъ га-
 довъ продали були землю
 и господарство за будь-ще
 и всѣ грошѣ стратили на
 дорогу тай поворотъ; добру
 половину здерли по дорожѣ
 добрі „опѣкуны“ жидки-
 агенты.

Зъ нагоды водѣкрыта на-
 шого краевого сойму згаду-
 вавъ тажъ маршалокъ
 графъ Станіславъ Бадені
 про емиграцію на основѣ
 справозданъ урядовыхъ зъ
 27 повѣтовъ. Емиграція за-
 хопила 29 повѣтовъ зъ того
 лишь одинъ польскій, а 28
 чисто рускихъ. Значить, що
 до Бразиліи пошли майже
 самі Русины. Але нещасте
 зъ нашими людьми; межѣ
 чужими не мае на столько
 чести и почути своей год-
 ности, чтобы признавъ ся
 до своей Матери-вѣтчины.
 Разъ удае Москаля, инші
 зновъ разъ пускае тумана,
 що вонъ Полякъ. То послѣд-
 не дѣе ся въ Бразиліи и
 тому тамъ всѣ птѣмненіи
 рускі хлопѣ уходятъ за
 Поляковъ. А Полякамъ два
 разы не казати! Уже и шко-
 лы польскі тамъ, тѣмъ
 ксѣвѣдѣвъ; скрозъ на Бра-
 зилійской земли чиста Польша.

То наше спкѣнѣчѣе раб-
 ство така поганя и плѣ-
 рагство, що ажъ мерзятъ о
 томъ писати! Жадна народ-
 нѣсть на свѣтѣ не дае зъ
 собою выробити такой ко-
 меди и експерименты, якъ
 потулѣтъ „рутенцѣвъ“, але
 за то и люде надъ нѣякимъ
 такъ не посмѣшкують,
 якъ надъ нашими людьми.
 Кто себе не шануе, хто за
 свое не постоитъ, того швид-
 ко возмуть подѣ ноги.

обохъ бокахъ прокураторъ и адвокатъ. Я гля-
 нувъ на прокуратора и ледви повѣривъ моимъ
 очамъ, сежъ предъ тажъ мой товаришъ зъ кум-
 панѣи, сей высокій бородатый. Ади, погадавъ я
 собѣ, на землѣ що йно до испытѣвъ учивъ ся,
 а въ небѣ вже и прокураторомъ ставъ! Глянувъ
 и на адвоката — тай се знакома менѣ людина,
 се той молодой адвокатъ въ окулярахъ, що то
 що йно розпочавъ свою практику адвокатску.

Знаешъ кого тутъ судити будуть? — спы-
 тавъ мене хлопчина, — одного бѣдного студента,
 що изза нещасной любви водѣбравъ собѣ жите.
 Иде о те, чи дадутъ его до неба чи до пекла.

За хвилию дивлю ся, ставъ мой знакомый
 рокураторъ и почавъ говорити. — Панове судиѣ
 — каже. — Словъ менѣ не стае, щобъ водпо-
 бдно описати сей страшный злочинъ, якого
 опустила ся отъ ся людина, котру вы незадовго
 асте судити. Задля хвилевои, глушой пристра-
 сти, яку люди на земли шумно называли любовью,
 сей чѣловѣкъ поваживъ ся посѣгнути грѣшною
 укою на свое власне жите, на наибольше доб-
 ро, якимъ его Панъ неба и землѣ надѣливъ!
 Чижъ ся мизерна людина, сей идѣтъ не мавъ
 навѣтъ на толькоо глупѣвъ въ головѣ, щобъ поз-
 нати сю неоспориму правду, що скоро лише его
 одна якась нерозумна гуска перестане любити
 то заразъ десять, сто, тысячь другихъ жде не-
 терпеливо на него, а вонъ потребуе лѣше рукою
 по нихъ сягнути?!...

Я и не чувъ дальше, що мой прѣятель го-
 ворить, мене неначе хто макогономъ по головѣ
 почастувавъ. Чижъ се справдѣ мой товаришъ сѣ
 слова говорить, сей самъ чѣловѣкъ, котрый на
 земли тутъ-тутъ трохи самъ не зѣдѣдѣвъ, за-

для одной дурной гуски, якъ вонъ самъ каже,
 трохи собѣ въ лѣвъ не пальнувъ!? А ту наразѣ, я
 и не розважавъ больше, бо въ томъ поднѣсь ся
 молодой адвокатъ и почавъ боронити обжалова-
 ного. — Не вѣрте, панове судиѣ, словами пана
 прокуратора. Кто се говоритъ, сей нѣколи и по-
 нятя не мавъ о томъ святѣмъ, небесномъ чувствѣ,
 що люди цѣлкомо справедливо называли любовью.
 Чижъ у каждого зъ васъ, панове судиѣ, коли
 почуете се слово, не затѣпае ся сильнѣше сер-
 дечко, мовъ бы его шось дуже миленьке лю-
 бенъке заскочило, заласкало въ грудяхъ? О такъ,
 панове судиѣ, пригадайте и вы собѣ на тѣ давно
 минули, а все таки краснѣ, такой солодки хвилѣ
 жити, коли вы тажъ цѣлымъ вашимъ горячимъ,
 молодечимъ сердцемъ любили могли.

Я се слушаю дальше. Боже сердечный!
 Зѣтхнувъ я лише зъ глубины душѣ. „Ты справдѣ
 незглубимый въ своихъ дѣлахъ. „Отсей самъ
 адвокатъ, що на земли зъ цѣлого сердца ненави-
 дѣвъ весь рѣдъ жѣночій, що коли вертавъ разъ
 зъ похороу и прѣневоленный лише коротко ѣх-
 ти въ одномъ возѣ разомъ зъ дамами, водхору-
 вавъ сю для него фатальну подѣю тяжкою сла-
 бостію, — сей самъ чѣловѣчокъ боронитъ тутъ
 въ небѣ завязато самоубийника зъ любви!... Чи
 може сѣ люде лише таили ся на земли зъ своимъ
 правдивымъ чувствами? Не знаю, тай не бажаю
 знати. Мой маленький проводникъ сѣгнувъ мене
 за рукавъ и мы опустили салю розпрывъ. Въ
 дѣверехъ чувъ я ще, якъ сужденого що йно само-
 убийника увѣловни въ водъ вини и вонъ оставъ
 ся въ небѣ.

Мы пошли теперь до правительства небес-
 ного, тутъ я знова побачивъ моего товарища,

одинъ, однѣсенкій актъ липе лежавъ передъ
 нимъ, а вонъ дивлячися на него, позѣхавъ лише
 страшенно та разъ у разъ покручувавъ маленький,
 кострубатѣй ускики. Побачивши насъ, вонъ зѣр-
 вавъ ся скоро зѣ своего мѣсця и водѣдавъ намъ
 глубокой, елегантный уклѣнъ. Мабути, любчику,
 ты тутъ только и доброты маешь, що вставати
 тай передъ людьми спину гнуги, подумавъ я
 собѣ и мы пошли до небесной гимназіи. Тутъ
 заставъ ся тажъ мого друга, що дуже гарно
 выкладавъ дѣтямъ про старинныхъ Грековъ и
 Римлянъ. Я глянувъ на него и мене ажъ за сер-
 це стиснуло, вонъ такий товѣстый и грубый ставъ,
 що страхъ, а все се водъ горя великого, яке
 вонъ вже и на земли переносити мусѣвъ. Мой
 другъ любивъ ся на земли страшно, безконечно,
 однакъ, якъ все менѣ говоривъ, безъ взаѣмности.
 А коли помню сего горя великого лице мого
 прѣятеля все якъ мѣсцѣ въ цѣвни сияло и его
 животикъ очеvidно зъ дня на день гарнѣше
 развивавъ ся, а его интерпелювавъ що до сен-
 ненормальности, то мой другъ водѣповѣдавъ менѣ
 звычайно жалѣснымъ дуже голосомъ: „Ой бѣда
 моя, друже, велика бѣда, десть у другихъ людей,
 що нещасливо кохаютъ, тѣло нидѣе, марнѣе, що
 ажъ страхъ и дивитись на нихъ, а въ мене якъ
 разъ противно, чимъ больше терплю и мучу ся,
 чимъ я больше нещасливый, тымъ скорше менѣ
 и живѣтъ растетъ. Отсе вже, друже, певно мой
 блудъ водъ уродженя...“ зѣтхавъ вонъ глубоко,
 договорюючи сѣ слова. Такъ отже тутъ въ небѣ
 вонъ ще больше мусѣтъ мучити ся, якъ на земли,
 подумавъ я собѣ, ну, побачимо тай переконаемо
 ся... Вконецъ опинивъ ся я зъ моимъ проводни-
 комъ передъ канцелярією св. Петра. За хвилию

я вже стоявъ передъ святѣмъ, вонъ ласкаво гля-
 нувъ на мене, погладивъ ще и по головѣ и
 промовивъ такъ ласкаво до мене неначе батько
 рѣдненькій: „Ты сызу, останеши у мене, — бу-
 дешъ мати майже все вѣольный часть и тодѣ мо-
 жешь занимагись своимъ писульками. Часами
 лише, коли менѣ буде потрібно, будешь ходити
 зѣ мною и все, що я скажу докладно записувати,
 се подѣ опѣсля до друку до небесной газеты.
 Отъ заразъ нинѣ я тебе буду потребувати, въ
 насъ нинѣ святѣй вечеръ, зъ каждого краю зѣй-
 де ся по одной дитинѣ до божого деревця, де я
 имъ и роздамъ послѣ заслуги подарунки; такъ
 и ты мусишь бути моимъ писаремъ. А теперь
 можешь ити до своего покою, котрый тобѣ отсей
 малый хлопчина покаже“. Я поцѣлувавъ св.
 Петра въ обѣ руки и не забаромъ опинивъ ся я
 въ своемъ покою. Покой на причудъ гарно уря-
 дженный, желѣзне лѣжко, массивне, сильное, для
 молодого чѣловѣка тажъ дуже потрібное, отоман-
 ка, столъ, гарно рѣзблене бюрко, плѣшовѣй фѣ-
 телѣ, великій зеркала, богата библіотека, для пи-
 сателя необходима, все тамъ было, а въ грубѣ
 палавъ ясный огонь и огрѣвавъ мою гарну ко-
 мнату. Отъ щасте, — подумавъ я, — на земли
 Богъ зна коли и бувъ бы дочекавъ ся такого
 покою... ехъ, коли-бъ такъ въ небѣ ще женити
 ся можна было, я и мавъ бы де попровадити
 свою жѣночку, — а може оно и справдѣ можна,
 ану поспятаю лишень малого хлопчика.

— А чому-жъ бы нѣ, козаче, въ насъ ты до-
 трѣхъ днѣвъ навѣтъ мусишь оженити ся, бо
 инакше и выкинутъ тебе заразъ стрѣмголовъ до
 пекла...

(Конецъ буде.)

Водь мая еміграція стихла, хочь послѣдними днями зновь троха прокинула ся вь Гусатиницѣхъ. Згадно такожь, що вь конзулятѣхъ вь Генуѣ (Италія), дальше вь Рио-де-Жанейро и вь Куритибѣ (Бразилія) поставили урядниківъ Поляковъ. Чиста комедія! Водь якогось Гринберга Поляка хочуть, чтобы не только розумѣвъ Русина, але и мавъ горяче, прихильне сердце для бѣдного руского хлопа. Ну, ну! Довго треба буде чекати.

Вь минувшомъ році выѣхало до Бразиліи 3820 родинъ, а 18,475 душъ. Справоздане Выдѣла краєвого широко розповѣдає про те, якъ были причины еміграціиного руху. Воробіи на даху виспѣвають у насъ вже про хлопску бѣду в кривду, не буду Вамъ ще тымъ-голову морочити. Такъ само выиселено цѣлу купу точокъ, що и якъ треба бы зробити, чтобы хлопка бѣда зникла до тла землѣ и хлопцы такъ проживало ся, чтобы водѣвила охота утѣкати зъ багьковичны за море. И то такожь давно всѣ знаютъ. Тутъ не поможе „пункта“ выпселяти, треба бы все такъ гарно зробити, якъ стоить на паперѣ написано. Теперь се лишь такого блахмана пустили людемъ, що нѣбы панамъ такъ страхъ „dobro ludku“ лежить на сердци, а то здає ся и скончить ся на тыхъ „пунктахъ“ чи проектахъ. Отъ такъ про людске око! Якъ бы хто хотѣвъ такъ справдѣ хлопцы помогчи, то треба бы зачати хѣба водь того, чтобы бодай половину великихъ панковъ чи подпанковъ-дармодѣвъ водвѣстити хочь бы до Бразиліи, а жидовъ-шархавъ такъ всѣхъ вытранспортувати до Єрусалима, зъ водки колѣсѣ розлѣзли ся по свѣтѣ. Та того певно не буде, паны и жиды собѣ не вороги, а хлопъ буде якъ доси дальше пухнути зъ голоду або утѣкати вь свѣтъ за очь...

Зъ повертаючими емігрантами повернувъ и о. Антонъ Михалевичъ, що выѣхавъ бувъ зъ весною за море. Дуже ему тымъ Поляки допѣкали. Оповѣдає що тамъ. Польща тай Польща на кож-дѣмъ кроцѣ, нашъ хлопъ и не каже на себе иначе лишь „Polacco“. Просто неимовѣрный рѣчи оповѣдає о. Михалевичъ про плюгаве жите нашихъ людей вь Бразиліи. — Отець Михалевичъ поселивъ ся теперь на постоянне у Вѣднѣ при церквѣ св. Ап. Петра. Шкода, що мѣсяца не старчить, чтобы бодай коротенько переказати Вамъ то, що розказувавъ о. М. про Бразилію вь то-вариствѣ русскихъ студен-товъ „Сіс“ у Вѣднѣ. Нехай вже пишемъ разомъ... — Вѣдаючи на корабель вь Бразиліи пустиль о. Михалевичъ таку картку до русскихъ газетъ вь старомъ краю: „Найшовши ся на берегу моря, чтобы вѣсти на лароходъ, ударили мы по 4 иконы и перекрестили ся, благодарючи Бога, що позволивъ намъ вырвати ся зъ правдивого пекла“... — Одинокій тамошний рускій Отець духовный о. Роздольскій скумивавъ ся вь Бразиліи зъ Поляками и только тамъ вь него работы, що помагавъ имъ „odbudowywać Macierz polską“. Нехай собѣ Поляки самі те роблять, честь имъ за те! Але рускій попъ повиненъ бути Русиномъ и Русь бу-

довати. Отсей о. Роздольскій не даромъ, тримавъ ще вь старомъ краю зъ паномъ Барвѣнскимъ. Та будемо ще про его роботу ширше писати. Галицкій выдѣлъ краєвий выславъ ще вь липни Поляка проф. Семірадекого и Русина о. Волинського (що бувъ колишъ вь Шенандоа) на звѣды до Бразиліи, чтобы розглянули ся якъ тамъ нашъ людъ жиють и чи вь загалѣ можуть тамъ жити. Довѣдую ся, що они то доста поверховно роблять и власне тѣ станы и коловѣиде найбільша бѣда и найтяжше жите для емігрантовъ они не звѣдують. Коли-бъ то мала бути правда, то хѣба собачѣ на чоботы придала ся така работа. Ще хѣба може бразилійскій урядъ все напередъ файно приладжує, а опѣсля пока зує нашимъ делегатамъ?...

И. П.

НОВИНКИ.

— Англійскій газеты пишутъ, що царь Николай II. хорый на голову и хто знає, чи не треба буде назначити на его мѣсце регента, т. е. такого, котрый бы вмѣсто него ридивъ. Причиною тои хоробы має бути тоє, що подчасъ подорожи его по Азій, еще за жита его не-бодичка багька, ударивъ его оденъ Япончикъ сильно по головѣ, хотячи его убити. Изъ наслѣдокъ того, кажутъ, кость зостала заломлена и натискає на мозокъ, зъ чого поветають незноснй болѣ. Лѣкарѣ кажутъ, що треба конечно зробити операцію.

— Мадарскій банкъ вь НьюЙорку „Magyar Tarsulat“ збанкрутованъ. Вь банку томъ были певно грошѣ и словацкѣ, а такожь и нашихъ угорскыхъ Русиновъ.

— Если за 50 центовъ на мѣсяць, можешь забезпечити себе на випадокъ смерти жевы и власного калѣцтва, або неспособности до працѣ, а жену и дѣти на випадокъ своєї смерти — чому не записипи ся до „Союза“?

— Вь Арадѣ на Угорци-нѣ породила одна жена дѣтину огромне чудовище. Дѣтина та мала голову покрыту довгими волосемъ, трое усть, три носы, трое очей, чотыри руки и чотыри ноги зъ величезными ногтями. Дѣтина жила лишь 5 годинъ. Тѣло еѣ водѣсла-но до анатомичного музею вь Будапештѣ.

— Mr. и Mrs. Bradley Martin дають вь НьюЙорку балъ масковый, котрый має коштувати менше-больше 250.000 долларовъ т. е. четверть миліона. Запрошенныхъ есть особъ 2000. Глуло ся робити, коли читаешь описы дорогихъ, а дивачныхъ костюмовъ вь котры будутъ убраны часть балю того, порядъ зъ описами найгоршои нужды бѣдныхъ людей и формального умирая зъ голоду.

— Телефоны по церквахъ входятъ що-разъ больше вь ужите, особливо вь Англіи. Телефоны тѣ лучать звичайно церквы зъ шпиталями, або другими закладами, звѣд-ки люде не могутъ ити до церквы, хотяи и приватны люде мають получения зъ церквы посредствомъ те-лефоновъ. Вь той способъ проповѣдь священника про-повѣдаючого вь церквы слу-хають не только тѣ ще суть вь церквы, але всѣ, що ма-ють получения телефонный.

— Инженеръ Беръ вынай-шовъ локомотивы котры роб-лять 90—150 миль англій-скихъ на годину. Двѣ такі желѣзницѣ вже готовы, одна вь Ирландіи, друга вь Фран-ціи. Треки тыхъ обохъ же-лѣзницъ довгѣ 10 миль, а можь ихъ пробѣхати за 4—5 минутъ. Вь Бельгійи буду-ють подобну желѣзницю; только що локомотивы бу-дутъ электричны.

— Rev. Benjamin T. Trego священникъ зъ Saginaw, Mich. ставъ акторомъ и не-вдовзѣ має выступити на сценѣ вь одномъ зъ Нью-Йорскихъ театровъ. Замѣт-ный той чоловікъ бувъ вже друкаремъ, помощникомъ вь сторѣ, учивъ ся на адвока-та, бувъ священникомъ и написавъ кілька драмъ и повѣстей.

— Найбогатша малпа на свѣтѣ есть орангутанъ Ту-пан вь Парижѣ, бо кромѣ другихъ дорогихъ рѣчей має ложко вартости тысячъ до-ларовъ.

— Доньскій подорожники звиджуючи середну Азію, знайшли на повночно захѣд-номъ кѣнци горъ Гиндукушъ дикихъ людей, зъ котрыхъ жадець не е болѣший водѣ-3 стѣпъ. Такъ само малень-кій ихъ конѣ, вѣдѣи и худоба. Наиболѣший вѣдъ не перевышає своимъ взрос-томъ великого пса. Люде тѣ погане, почятають огонь; грошей не знаютъ, а жѣнкы купуютъ собѣ за 5 до 6 ко-ровъ, або за 15 овецъ.

— Вь НьюЙорку на кож-дыхъ 100 людей припадає 76 уродженыхъ зъ родичѣмъ пришовшихъ сюда, т. е. не Американцѣвъ; а на кож-дыхъ 100 людей е 40, котры родились за границею. До-лѣшна часть мѣста а особ-ливо еѣ вхѣдна сторона, есть найгустѣйше залюдне-нымъ кусникомъ землѣ на свѣтѣ. На просторони одно-го акра жѣ тамъ 476 людей.

— Богато людей, що звать себе христианами, знушають ся якъ найгорше надъ дру-гими людьми, особливо до-кими, мѣжъ котрыхъ они нѣбы-то несуть свѣтло Еван-гельской науки. Розумѣсь, що свои подлѣ учинки у-крывають они передъ шир-шимъ свѣтомъ. Такъ зну-щались надъ Индіянами и муринами Американцѣ, а теперь роблять то саме въ Африкѣ зъ тамошними людь-ми Англіяцѣ, Нѣмцѣ, Фран-цузы, Бельгійцѣ и Италія-нцѣ. Що до тыхъ послѣд-ныхъ то одна газета доно-сить зъ Занзбару таку вѣсть: Забитый зѣставъ тутъ конзуль, тожъ спѣймали од-ного мурина подозрѣлого о-тую збрѣдню и постановле-но укарать его якъ най-острѣйше для перестороги другимъ. Вь той цѣли му-чено его перше, а потѣмъ водѣято ему обѣ руки и кп-нено вь мѣсцѣ загорѣжене, звѣдки не могъ втечи. Коли кровь лялась зъ водѣятыхъ рукъ мурина и цѣлого его тѣла, а крикъ переразлавый, зъ его груди роздиравъ сердце каждого, вь кымъ було хочъ троха чути людского — выпущено зъ клѣтки на-него голодного льва. Лѣвча-ня кровь розбудила аппетитъ лютого звѣра и вѣдъ при-кучнувши якъ котъ, ско-чавъ зъ рыкомъ на свою жертву, а задусивши еѣ, пожеръ такъ тамъ на мѣсцѣ. Подобно доносили недавно газеты, що Англіяцѣ водѣ-рѣзували непокорнымъ чор-нымъ братамъ во Христѣ уши, носы, уста, а жѣнкамъ груди.

— Штука фѣкарека дѣй-шла вже до того, що гор-быхъ простыми робить. Спеціальный шпиталь на тоє е вь Парижѣ, лѣчить д-рѣ Calot. Такожъ вынайдене вже и инструментъ при помо-чи котрого, лѣкаръ може найдокладѣйше и дѣти го-лудокъ хорого и що вь нѣмъ есть.

— Batram Hiles, англій-скій маляръ, стративши обѣ-руки малое вь той способъ, що держитъ пензель вь зу-бахъ.

— 25 фунтовъ потрафитъ двинути вь одной руцѣ 9 мѣсячный хлопчѣ Henry E. W. Ward зъ Lewiston, Me.

— Вь Америкѣ есть 3 фармы на котрыхъ занима-ють ся выключно годѣвлею струсѣмъ. Пару тримѣся-ныхъ струсѣвъ продають по 50 долларовъ, мѣжъ тымъ якъ африканскій струсѣ былъ продаванъ одного разу по \$5.000 пара.

— Д-рѣ Grenier Магоме-данинъ пробуваючи вь Франціи проповѣдає свою вѣру помѣжъ Французами. Зѣфѣтна рѣчи що Французы дуже слабо размножують ся, длятого Grenier радить имъ, чтобы брали по кілька жѣ-новъ посѣля звичаю маго-меданского.

Що вартъ чоловікъ?

Газета „Morgen Journal“ говорить такъ про вартѣсть тѣла людского. — Каждый чоловікъ приноситъ на свѣтъ мастьку \$144,900 если вѣдъ цѣлкомъ здоровый уродивъ ся. На доказъ того, що та сума не есть завелка на-водитъ слѣдуючій цифрѣ: Оденъ чоловікъ, за страче-ние око доставъ вь найвыс-шомъ судѣ \$2000. Двое о-чей вартъ отже \$4000. Де-сять пальцѣвъ стоятъ суму \$32,500. На доказъ того-твердження наводитъ газета примѣръ, що оденъ робѣт-никъ вь Kansas City, якъ стративъ великій и вказу-ючи палець, заскарживъ бувъ компанію о вынаго-роджене \$6500 и доставъ тѣ грошѣ, отже помноживши ту суму черезъ пять, выйде \$32,500. Вь подобномъ при-кладку, оцѣнено руку на \$4700, обѣ \$9400. Рамѣ оцѣ-нено еще нѣше, якъ руку, бо только на \$4000, оба-рамена \$8000. Поодинокіи части тѣла оцѣнено по кор-тахъ на рѣжній сумѣ, такъ что остаточно выходитъ сума \$144,900, яку має бути чо-ловікъ вартъ, якъ здоро-вый приѣде на свѣтъ.

Справы робѣтничѣ. — Reading, Pa. Работа иде не дужь добре. Дене-котры фабрики стоятъ щѣ водѣ Новембра. Компанія рединска Reading Co. оз-наймила своимъ робѣтнич-камъ, що водѣ теперь бу-дутъ робити десять вмѣсто девѣть годинъ денно, а за-тоє вь Суботу будутъ пра-цювати лишь до полудня. — Yonkers, N. Y. — Al. Smith Carpet шапа, що не-робила за 6 тыждѣвъ пу-стѣлась троха. Вь капелюш-ни, где роблять такожъ нашъ людъ, роблять лишь по 7 1/2 годинъ денно. Вь John I. Warring Hat Co., зачали ро-бити цѣлый часъ, ате чи на-довго — не знати. Fenbrook Carpet shop перестала зо-вѣсмъ робити. Людей безъ работы богато; по 50—100 выстоюють подѣ фабриками просячи работы.

— Ansonia, Conn. Работа тутъ, якъ и на околици иде-слабо, а людей безъ працѣ-такожъ е досыть.

— Newark, N. J. Вь ту-тешной жидѣвской фабрицѣ капелюховъ хотѣли запро-вадити нову машинну, але-проба ся не удала. Розумѣ-ся, що еслѣбъ була машина-добра, то и маса людей, а-мѣжъ ними и нашихъ пару-бульбѣ стратили работу. Бо-на щокъ фабрикантови пла-тити робѣтничка, если ма-шина за него потрафитъ ро-бити.

— Catsaqua, Pa. Фабрика-вже 8 мѣсяцѣвъ стоятъ зам-кнѣны. Неоденъ поїшовъ бы-где инде работы шукати, та-на тренѣ не має.

— Pittsburg, Pa. Тутъ бѣ-да, много людей безъ рабо-ты. Майнеры роблять за-знижену платню, чекаючи-полѣшеня часѣвъ. 800 лю-дей стрейкує зъ Munhall Hayer банѣ ч. 1.

ОДИНОКІЙ РУСКО-ПОЛЬСКИЙ МАГАЗИНЪ ГОТОВЫХЪ УБРАНЬ

„Подъ Червоною Звѣздой“.

Всѣ зимовыя товары: убра-ня, оверковты, сорочки вер-хний и спѣдній продаемо по-дуже низкихъ цѣнахъ и еслѣ-хочете купити добрый то-варъ и тань, то не йдѣтъ-нигде только до насъ.

Мужескыя убраня вартости \$12 мы продаемо за \$8.50
Убраня вартости . . . \$9.00
продаемо за \$5.00
Убраня вартости . . . \$5.50
продаемо за \$4.00
Оверковты вартости \$15.00
продаемо за \$10.00
Оверковты вартости \$10.00
продаемо за \$7.00
Оверковты вартости \$6.50
продаемо за \$4.75
Оверковты вартости \$5.00
продаемо за \$3.90

Всѣ цѣны мы знизжили, приходѣтъ всѣ дорогы кра-яне, а мы будемо справед-ливо и совѣстно торговатисъ зъ вами.

Star Clothing Hall

26 S. Oak st.
(другіи дверѣ водѣ банку).
MT. CARMEL, PA.
СМОТРИ НА ЧЕР-ВЕНУ ЗВѢЗДУ.

J. LIACHOWICZ

(Л. Ляховичъ)
425 Shamokin st.
ШАМОКИНЪ, ПА.
Польско-литевскій zegar-мистръ и ювілѣръ

Всѣмъ направиъ ze-гарковъ вымоуге точ-но, тань и въ корот-комъ часѣ и за напѣ-ву гарантує. — Має-на складѣ великій ви-бѣръ zegarковъ золо-тыхъ и сѣребныхъ по дешевой цѣнѣ, и за-доброту каждого zegara гарантує.

Обручки слѣбны, якъ хто купитъ достає-въ позаруку гарный будѣць.

Стѣнный zegary дає на-выплатъ.

Одинока руска бучерня на цѣлѣ мѣсто на Second str. на про-тивѣ друкарнѣ „Свободы“

Ю. Щипчика и Г. Троха-новского.
Mt. Carmel, Pa.

Вь каждой хвилѣ свѣже-мыло всякого рода. И волове-и телячѣ и вепровѣ. Ану-газдинѣ не волочѣтъ ся по-чужихъ — маєе своихъ!

Wanted—An Idea Who can think of some simple thing to patent? Protect your idea: they may bring you wealth. Write JOHN WEDDERBURN & CO., Patent Attorneys, Washington, D. C., for their ideas and list of two hundred inventions wanted.

КУПУЙТЕ, КУПУЙТЕ!

Вь сторѣ Excelsior Clothing House достанетъ фабричныхъ цѣнахъ всякыя потрѣбныя рѣчи, якъ с-жовты, спѣдній убраня, капелюхи и другыя добрыя по найдешевшихъ цѣнахъ.

Якъ хочете грошѣ ошадити купитъ: только вь томъ сторѣ — але памятайте, що торговати ся не вѣльно, бо тамъ стали цѣны. — Той сторѣ называє ся

Excelsior one price Clothig House

9 and 11 S. Oak str. — MT. CARMEL, PA.

Иванъ Глова.

JOHN GLOWA

(POSTMASTER)

Excelsior, Pa.

ОДИНОКІЙ СТОРѢ НА ЦѢЛЫЙ EXCESIOR.

Всякыя потрѣбныя рѣчи до жита, якъ такожъ убраня майнерскы и звичайныя можна купити. Посылає такожъ грошѣ до вѣхъ частей свѣта, скоро, тань и беспечно.

Продає піфкарты.

Не водѣ шпѣвъ вже знаютъ люде солидного-предсѣдателя „Союза“.

ВЕЛИКІЙ КОМПАНИЧНЫЙ СТОРѢ Russian Mercantile Co. Ld.

— ВѢ —

Shamokin, Pa.

327 Shamokin st.

Наиболѣший рускій компаніичный сторѢ вь Аме-рицѣ. Заложѣный ще вь році 1889, а теперь побольшеный, украшеный и на ново урядженый. Новый дѣмъ великій, краснѣй, котрый компанія ку-пила 1896 року за \$18,000 показує, що може ком-танічна работа. — Вѣ ро-зумнѣ Русины належать до тои-компаніи, купуютъ зѣ своего власно-го сторѢ значить, спомагають самыхъ себе. — Мѣсячно обертає сторѢ сумою \$2000. Заряжають нимъ

Стефанъ Мурдза

— И —

Теодоръ Федько

Зниженѣ цѣны у Brown-a.

ВЕЛИКІЙ СКЛАДѢ ДАМСКИХЪ КАПЕЛЮХОВЪ.

Дитнячий убраня, котры были перше по \$1.25 — теперь 98 цѣ
Другы дитнячий убраня, котры бу-ли перше по \$1.50 — теперь \$1.25
Вѣ рѣчи, котры были перше по \$1.75 — теперь \$1.50
Шапочки для дѣтей до кресту 20 цѣнтъ и болѣе
Готовы дамска капелюхи по дужѣ-знизженыхъ цѣнахъ

Великій складъ черевикѣвъ, чобѣтъ и плепровъ всякого рода.

Шапочки для полярѣвъ 12 цѣнтъ за-штуку, котры были перше по 25 цѣнтъ

At R. BROWN

37 North Oak st. — Mt. Carmel, Pa.
Проесть о картку на zegарокъ, або на лѣ

W. H. LEWIS

622. Sunbury St.

Branch Store,

11. N. Shamokin str.

SHAMOKIN, PA.

Складъ всякихъ музич-ныхъ инструментѣвъ, якъ-трубы, гармоніи, пѣніна, скрипки, басы и другыя крас-ныя инструменты. Цѣны не-высокія, а инструменты дужѣ-добры, сироваджованы зъ-наилѣпшихъ фабрикъ. Якъ-бы хто хотѣвъ повеселити-ся вь недѣлю и свѣта, най-зайде тамъ, а купитъ собѣ-тань краснѣй, музичный-инструментъ.

ВКЛАДАЙТЕ

ШѢ ТОЛѢ

MT. CARMEL

BANK

вѣ MT. CARMEL

Заложѣный 13...

КАПИТАЛѢ

Неподѣльный дохѣ

Надвышка

THOS. M. RICHTER,

president.

F. M. EVERETT

cashier

ДИРЕКТО

D. D. Bolich

George E. Berner

O. B. Millard

David Camp

Joseph Gould

Issac Goldschmidt

Сей банкъ засну-

своими мастерами

выписаны. Не тран-

серируетъ, а зложитъ

ЧИТАЙТЕ „СВободу“

ДЕНЬ РОБОЧИЙ.

Часть в котромъ працюе робѣтннкъ на себе и на фабриканта, называемо днемъ рабочимъ. Вѣнь е бѣльшій, або меншій, послѣ того якъ хоче фабрикантъ, або право фабричне.

Давными часами, коли то на свѣтѣ була небѣжка панщина, день робочій бувъ страшный та гѣркій... Може и не довгий, та най не згадуе ся поганый!

Колижъ запровадили ишу установу, то и день робочій перемѣнивъ ся, лише не въ своѣй сути, а такъ поверка. Здасть ся нѣбы, що робѣтннкъ завсѣгды мае досыть часу, щобъ могъ чога навчитися ся та по людски повеселити ся. Та де тамъ! Хотя такъ може не поводити ся зъ людьми, якъ то бывало за часѣвъ „паньскои пагайки“, та однако люди тѣ робѣтнники, приходять до дому зъ работы змучен и непритатни до думаня — хѣба ще придати до розрады, якои шукають въ чинкахъ. Шожъ тому за причина? — Не одна, а двѣ тому причины. Одна — довгий день робочій, друга-жъ — одностайна праця робѣтнника. Якъ робити, то одну роботу цѣлый день, не такъ якъ хлопъ, котрый въ одномъ дни може и жати и ладити возъ и пасти худобу и дрова рубати. Будучи-жъ въ фабрицѣ робѣтникомъ, маешъ тримати ся одного часу и одной работы; за те-бѣ фабрикантъ платитъ.

Друга-жъ причина, за-для якои робѣтннкъ въ фабрицѣ бѣдае ся по просту, е довгий день робочий. Въ тересѣ фабриканта есть, объ робѣтннкѣ якъ най-мѣше на него працювати. Онъ (т. е. фабрикантъ) идъ бы бувъ, чтобы робѣтннкъ цѣлыхъ 24 години въ обѣ посвячувавъ для него. Ожда минута, котру обертае робѣтннкъ для себе, вые ся ему крадежею его аеного кавіталу. Англіи робѣтнники умѣють дуже „е высмѣвати докладъ, зъ якои смотрити фабрикантъ, чтобы робѣтннкъ не водити въ анъ пѣти зъ закуленного часу стого. Ото що онъ опоздасть о одномъ властиво каменоломѣвъ. Въ его эноломахъ мѣна завчасу хнула и выкинула въ трѣ робѣтнника, котрый дивомъ якимъ унеушкожденный на землѣ выплатъ водити-зму фабрикантъ часть, зъ котрого вѣнь пере-въ повѣтри, т. е. не завъ.

Власне для того, що робоча е злучена зъ робѣтникомъ, то роль стоить очевидно за большимъ скороченя робочого. Коли въ фабрицѣ, то вѣнь частію капиталу; омъ стае тогды, ко-стае працювати. Се-льна причина для ско-ня часу робочого, а е татеріальна: Капиталистъ ме завсѣгды больше лижну суму до тои, належить ся. Еу яку провадять ро-за скорочене часу (р) тревае вже водъ сего вѣку, саме гды, коли машинова-дѣл почала брати адъ ремесленною и

варстатовою. Було то въ Англіи, въ краю, де нашъ теперѣшній ладъ найкорше змогъ розповсюдити ся. Борба, яку сточили робѣтнники англійскі за скорочене часу робочого, дуже по-добна до тои, яка водатакъ водбувалася и водбувае ся (въ Англіи ся справа та-кожъ ще не покѣнчена) въ иныихъ краяхъ. И ту и тамъ такъ самы пнтрпг. сплетнѣ, непорозумѣня зѣ стороны фабрикантѣвъ. — Скрѣзь говорили, що зѣ скороченемъ часу робочого хоть бы о одну годину, провалитъ ся промыселъ цѣлый, капиталъ выемігъуе въ иныи стороны и такъ иныи баналюки. Тымчасомъ робѣтнники добивалися своего права до жита и добивалися въ де-котрыхъ державахъ шпршо-го, а въ де-котрыхъ дуже вузкого — якъ дбалл, такъ мали...

(Фонецъ буде)

Petro Serafin

ПЕТРО СЕРАФИНЪ
424 Shamokin St.

Рускій готель.

Мае пиво, віску и всякій другі здорові напѣтки. Готель чистенькій, услуга порядна, честна и солідна.

Вже часъ покинути чужихъ, а себе самыхъ под-помагати.

Проволока есть злѣдѣмъ часу.

Якъ ты чуешь ся бути хоримъ не зовѣль. Пипи до насъ по лѣкарскій паркуларъ, въ котромъ сѣтъ цѣныиъ рѣжнхъ гипонатичныхъ лѣкарствъ. Ручнио за доброту, або грошѣ звертаемо.

Наша фірма вже стоить 20 лѣтъ.

На жадаие пришломо ты-сѣчѣ похвалныхъ листѣвъ водъ нашихъ пацієнтѣвъ.

Медицины виробляють ся зъ рѣжнхъ корѣньхъ, котри больше коштують, якъ золото тои самой ваги.

Въ разѣ хоробы — заглянь въ паркуларъ, а дойдешъ ся, яки медицины по-магають.

Нашіи средетма лѣчать всѣ застарѣли хоробы.

MANAS & CO.

— Box 465 —

Philadelphia, Pa.

Юліанъ Копыстанскій

(JULIAN KOPYSZCANSKI)

420 W. Pine st.

SHAMOKIN, PA.

Перворядный салъонъ рускій. — Найлучшій напѣтки можна ту достати, якъ: пиво на шклянки и бутельки, вина розматого гатунку, горѣвки досконалы, цигара дуже добры.

Спѣшѣтъ Братъ Русины до своего братчика Юліа.

Dr. I. GOODMAN

Physician and Surgeon
Office: Mt. Carmel Avenue,
Opposite Mt. Carmel House

Mt. CARMEL, PA.

Лѣчить всѣхъ хоробы добре и таньо. Може роз-мовити ся по руски, по польски и по словенски.

Dr. J. FLORIAN MEEK

(Д-ръ Миколайчикъ)

Спеціаліста въ акушеріи, для хоробъ бабєхъ и дѣ-точихъ.
Offis 125. 3-th str. помѣжъ Maple и Vine str.

MT. CARMEL, PA.

Молодой сей докторъ скѣнчивъ студію въ Baltimore послѣ нового плану наукъ. Лѣчитъ всѣхъ хоробы знаменито, особливо розумѣе ся на справахъ положничихъ и на хоробахъ дѣточихъ. Розмовитъ ся по руски, по польски и по англійски. Дуже милый чоловікъ, звычайно молодой докторъ! Най васъ Панъ Богъ боронитъ, чтобые другого кликал, якъ маете своего.

J. BOBKOWSKI

ПРЕДПРИЕМЦЯ ПОХО-РОНѢВЪ.

Выпѣмае такожъ керичи на похороны, хресты и весѣла по дуже низькихъ цѣнахъ.

300

PEARL and MULBERRY st
SHAMOKIN PA.

Удавайте ся въ потребѣ до него.

O. Murdza & Bro's

46. Second st.

MT. CARMEL, PA.
O. МУРДЗА и БРАТѢ.

Сторѣ заосмотреный въ найлѣпшій товары, спрова-джованій вырѣсть зъ найпершихъ складѣвъ. — Майже всѣхъ Русинѣвъ въ Mt. Carmel заосматрѣе въ живности. Продае такожъ одяга майнерскій и посылаетъ грошѣ до старого краю таньо, точно, скоро и беспечно.

Свой до своего — а до чужого не пхай ся. Жидѣтъ омѣняйе зъ талана!

Dr. F. J. Meek

Д-ръ. МИКОЛАЙЧИКЪ

Cor. Shamokin and Chesnut str.

Одинокий лѣкаръ, слабяниинъ на цѣле мѣсто. Лѣчить всѣхъ хоробы совѣстно и въ-короткомъ часѣ. Особливо не-зрѣванный лѣкаръ въ спра-вахъ положничихъ.. Говоритъ по англійски, по руски и по польски. Горячо поручаемо сего знаменитого док-тора, нашимъ Русинамъ.

M. ROTHSCHILD,

642 E. Sunbury St.

ШАМОКІНЪ, ПА.

Великій складъ всякого рода убранны, для старшихъ и для дѣтей. Капелюхи, шапки и всякій другі рѣчи того рода въ найлѣпшомъ гатунку, въ низькихъ цѣнахъ.

БАНКЪ

рускій,польскій и словенскій

M. SINGER,

(публикный нотаръ.)

101 Morris st.

JERSEY CITY, N. J.

Продае пѣфкарты по най-танпѣй цѣнѣ до всѣхъ портовъ европейскихъ, посылаетъ грошѣ до всѣхъ мѣстъ Европы.

Не забывайте!

Гавріилъ Маллянкъ

Гуртовный складъ
(Wholesale)

20 Market st.

SHAMOKIN PA.

Мае завсѣгды на скла-дѣ свѣже добре пиво въ великихъ и малыхъ бочѣ-кахъ зъ наилучшихъ брова-ровъ, горѣвки (whiskey) и лѣкеры найлѣпшого гатунку

Братя! замовляйте у сво-го!

АНТОНІЙ ПЕТРОВСКИЙ

A. Petrowski

501 West Centre str.

SHENANDOAH, Pa.

Мае велику гросерню, въ котрой можна набути по дуже низькихъ цѣнахъ все-го потрібного до дому. То-вары свѣжы и здоровы, не такы, якъ у жидѣвъ. Такожъ можна у него достати всякі рѣчи ковальскі, котры вѣнь самъ виробляе. А вже-бы часъ, щобъ люде покинули жидѣвъ, а себе самыхъ вспо-магали.

ПЕРВОРЯДНА, ДУЖЕ ВО-

ГАТО УРЯДЖЕНА

АПТИКА.

J. B. YOUNG

Cor. Second and Oak str.

MT. CARMEL, PA.

Медицины, хемікаліи, мы-ла, перфумы, патентованіи медицины и другі потрібні рѣчи для хорыхъ и здоро-выхъ.

Лѣкарствъ Савери для потреби домо-вой можна въ той аптѣкѣ достати.

Розмовитъ ся и по руски.

J. S. MILLER

ПЕРВОРЯДНЫЙ КРАВЕЦЪ

на Oak str. — Mt. Carmel, Pa.

Якъ хочешъ мати красне, модне, добре, а тане убране иди головною улицею, а тамъ коло телеграфичного офіеу знайдеши кравця Міл-лера. Вѣнь вже давный обы-ватель въ Mt. Carmel, Pa., тожъ его всѣ знаютъ. Якъ вѣнь тебе красно бере, то не повстадашь ся передъ першимъ джентельменомъ американскимъ. — Пошуйкай только Міллера, а не пожа-луешь!

РЕСТАВРАЦІЯ и КА-

ВЯРНЯ.

* TROMETTERS' *

(Тромейтеръ)

Cor. Rock & Sunbury str.

SHAMOKIN, PA.

напротивъ National Bank.

Снѣданя, Обѣды, Вечери.

Въ кождомъ часѣ можна достати такъ горячій якъ и змийнй перекуски. Потравы прилагодженъ на европейскій спосѣбъ, дуже смачно. Услуга пильна и солідна.

Особній покоѣ для родины. — Найлучшій вина, пива, лѣкеры, вики и всѣ можливіи напѣтки. Цѣна дуже мала.

Препоручае ся вѣсьмъ ску реставрацію, а передовѣсьмъ приѣзднымъ.

Пшпучій сей адвертай-сментъ ручитъ за Тромей-тера.

RICHARD IRVIN

FURNITURE DEALER and UNDERTAKER,
OAK STR.

Mt. Carmel, Pa.

Нашіи люде
знають не
водъ нынѣ
Irvin-a.

Чи то похо-
ронъ, боро-
ни Боже, то
де зайдешъ?

Свого чоловіка нема, треба шукати чужого, але честного, котрый ты не опукае. — Оженити ся, де пойдешъ по грата? До Irvin-a, вѣнь дастъ таньо, але добры грата и за грѣшми почкае.

Люде! Йдѣтъ въ тыхъ потребахъ только до Irvin-a, бо вѣнь нашъ пріятель.

LAUER BREWING CO.

въ READING, PA

ЗАЛОЖЕННЫЙ 1866 року. — Вирабляе
25.000 бочокъ мѣсячно.

Пиво одного зъ наибольшихъ броварѣвъ въ Pennsylvania „LAUER BREWING CO.“ есть вѣльне водъ всякихъ примѣшокъ, и для того есть найздоровѣшимъ. Завсѣгды однои и тои самой доброты и пріємного смаку и есть спора-жданне подѣ зарядомъ одного зъ найздѣб-нѣйшихъ и досвѣдченыхъ пивоварѣвъ.

Вирабляе въ найлѣпшомъ гатунку Porter and Lager Beer, Stock Ale, Old Brown Stout and Porter in Vaults.

Салъонѣсты и приватній родины повинни замавляти пиво лишень въ броварѣ:

LAUER BREWING CO.

READING, PA.

Хто хоче справити яку офѣру до свои церкви

нехай ся зверне до найсолѣднѣйшого
и найлѣпшого

Руское товариства для вырѣву и торговлѣ рязъ церковныхъ въ Самборѣ.

ТОВАРИСТВО СЕ МАЕ У СЕБЕ НА
СКЛАДѢ:

наплечники, стихари, поясы, обрусы, пл-тоны, фелоны, епитрахиль, образы, пла-щаницѣ, чаши, лѣхтари, хресты, хоругвы, книги церковны и взагалѣ всякій рѣчи потрібній до ужитку церковного.

ЯКЪ НАЙДЕШЕВШИ ЦѢНЫ.

При замовляяхъ на больше якъ 100 злр.
а. в. водновѣдний опустѣ (рабатъ).

Всѣ рѣчи выкѣнченіи стисло послѣ припи-совъ гр. кат. обряду. Товаръ приходитъ на мѣсце признаваня найдалше за мѣ-сицѣ водъ часу замовленя.

Товаръ высылаеь лишъ за поперед-нымъ прпсланемъ належитости, або за послѣплатою (C. O. D.).

Адресуйте такъ:

„Товариство для вырѣву и торговлѣ рязъ
церковныхъ“ въ Самборѣ,

AUSTRIA, GALICIA.

Руска бучерня

Russian Meat Market

OLYPHANT, PA.

КУЗЬМЫ СВАЛЫ.

Свѣже, добре, тане мясо
всякого рода. Розвозитъ въ
часъ и пунктуально.

Якъ хто вже прозрѣвъ, якъ
хто хоче назвати ся чолові-
комъ, най покине вже разъ
жидѣвъ, а най удасть ся до
нашого честного чоловіка

Кузьмы Свалы

въ ОЛИФАНТЪ.

ОДИНОКИЙ РУСКИЙ

ШТОРЪ

въ

ОЛИФАНТЪ ПА

Подѣ зарядомъ

ГЕОРГІЯ ХИЛКА

Звѣстного руского патриоты
Есть се наилучше заосмо-
тренный зѣ всѣхъ иторѣвъ
во всѣхъ потрібнѣй товары и
всякого рода по якъ най-
таньшѣй цѣнѣ.

Каждый тамошній Русинъ
уважаючи себе правдивымъ
и щирымъ патриотомъ, най
спѣшитъ до своего руского
штору. Особенно нашъ га-
здынѣ най йдутъ громадно!

Нащо Юськовъ, Шмульѣвъ
спомогати? Идѣтъ до своего.

HO! HO! HO!

Stop! Станъ и огляни всѣ
возы для бучерѣвъ, гросер-
никовъ, голсельниковъ (до
розвожени пива) и различ-
ный другі, робленіи зъ най-
лѣпшого матеріалу и най-
лѣпшой работы.

Головне ковальство!

Спеціально вырабляють
ся желѣзныя плиты, и обѣ-
рождения надгробниковъ.

J. B. ZIMMERMAN Agt.
Cor. Independence and
Market str.
SHAMOKIN, PA.

HOTEL

HETMAN CHMIELNICKI.

Alexy Halaburda

Mt. CARMEL, PA.

Коло лігайского дѣпа есть
рускій готель, одинокий на
цѣле мѣсто рускій готель.
Чистенько тамъ, всякій на-
пон, якъ віска, пиво, румъ,
темперъ дуже добры и здо-
ровы. Хто хоче переночу-
вати, знайде тамъ чисто
лѣжко и чмѣну услугу.

Ану Русины! Чпжъ буде-
те все ходити по чужихъ
людяхъ и за свои грошѣ по
кутахъ стояти?

Найлѣпше лѣкарство на
всѣ слабости зъ фабрикъ:

„RIPANS CHEMICAL Company“

Лѣчить слѣдующіи слабости:
Нудность, мѣлосты, боль
головы, цѣмѣрку, вѣтры,
нестравность, затвердѣние,
направлене жолудокъ и всѣ
другі слабости.

Лѣкарства тѣ называютъ
ся такъ:

Ripans Tabules.
Ripans Tabules cure nausea.
Ripans Tabules: at druggists.
Ripans Tabules cure dizziness.
Ripans Tabules cure flatulency.
Ripans Tabules cure headache.
Ripans Tabules cure dyspepsia.
Ripans Tabules assist digestion.
Ripans Tabules cure bad breath.
Ripans Tabules cure biliousness.
Ripans Tabules: one gives relief.
Ripans Tabules cure indigestion.
Ripans Tabules cure torpid liver.
Ripans Tabules: gentle cathartic.
Ripans Tabules cure constipation.
Ripans Tabules: pleasant laxative.
Ripans Tabules: for sour stomach.
Ripans Tabules cure liver troubles.

Можна достати во всѣхъ
аптекахъ.

R. H. Morgan

9 W. Centre St.

SHENANDOAH, Pa.

UNIFORMS, BADGES, CAPS.

Вирабляе фаны, пасы,
напки и водзнаки для
Братствъ. Ишѣтъ по цѣн-
ники и по пробу.

сь, трудись, учись, до „СОЮЗА“ записись, до читальнѣ ходи, Бога въ сердцѣ май, ближнього люби, церковь посѣщай, „СВОБОДУ“ читай, Русь святу люби, доброму научайся, грошей не марнуй,
процеса не вдавай ся. Въ лѣтерію не грайте, только грошѣ пѣдѣтъ. Братя! намъ треба „Народного Дому“, ану скиньтесь по центови. Со не забывайте! Буде зъ васъ.

земли тутъ-тутъ трохи самъ не зѣдїотѣвъ, за-ного, тутъ я знога побачивъ моего товариша, комъ передъ канцелярією св. пѣтри. Си хвилѣ!